

overfor Sylland; thi de Herrer tage storlig feil, dersom de tro, at disse Kystfiskerarbejder ved Agger og Thyborøn virkelig besyttede Landet ved Limfjorden for Bærditab og Ødelæggelser. Det er en meget stor Misforstaaelse. Der sfer fuldt saa megen Ødelæggelse, som da man begyndte med Anlæg af Høfder og Diger ved Vesterhavet. (Afbrydelse af Clausen). Det, man her anlægger Sikkerhedsarbejderne for, er, at Klitstrækninger der eller Landtunger ikke skulle rives bort, og at der ikke skulde ske nogen stor national Ulykke. Hvorfor oprettede man Diger paa Lolland? Ikke for at Land ikke skulde bortstyldes, men for at Oversvømmelser ikke skulde ødelægge Bærdier, og det er Noget, vi kunne paa vise, der Dag for Dag sfer ved Limfjorden efter en meget stor Maalestok. Man maa altsaa ikke tro, at vi ere ligesaa heldigt stillede som Lolland selv om man oprettede Diger hos os. Jeg skal give det ærede Medlem et Exempel paa, at det ikke er Tilfældet. Da man oprettede de lollandiske Diger, vil det være i det ærede Things Erindring, at det var Meningen, at Staten skulde give en Hjerdedel af Omkostningerne, og af Kestibøbet skulde Amtet udrede en Erebiedel. Det er iøvrigt en Selvfølge, at det derfor alligevel kunde blive kostbart nok for Lodsseierne. Men hvorledes bar man sig ad i Sylland f. Ex. ved Limfjorden. Jeg skal anføre et Exempel til Devis paa, at man ikke, hvad det ærede Medlem maaste tror, er beskyttet, fordi man har disse Høfder. Man har oprettet Digelag med forholdsvis stor Bekostning. Der eksisterer saaledes et Digelag i Sjends Herred ved Limfjorden, som kaldes Baadsgaard Sund Digelag. Dette Digelag beskytter omtrent 180 Tdr. Land, og efter den Bonitering, som Jorden har, vil det svare omtrent til 13 Tdr. Hartkorn. Hvad kostede det nu for disse 13 Tdr. Hartkorn at faae et saadant Dige oprettet og aarlig vedligeholdt? Det koster først 19,000 Kr., dertil den aarlige Vedligeholdelse af 800 Kr. Kapitalen maatte de laane og forrente med 5 pCt. Naar nu Forholdet var, som det f. Ex. er paa Lolland, hvor Stormsfloder ikke ere sædvanlige — vi have desværre altsor mange, det ærede Medlem har maaste set af Nøiserne, at vi i Efteraaret have havt ikke mindre end 5, hvor Vandet steg 6 à 7 Fod — saa var Vedligeholdelsen ikke saa kostbar; men efterat det nu har bestaaet siden 1878, da det blev oprettet, og til 1880 — det var dengang, jeg fik mine Meddelelser — paalagde Amtet dem — thi det staaer under Amtets Kontrol — at foretage en ekstraordinær Besyttelse og Digerne forsynet med en Beklædning af holdbart Materiale, Sten eller Gaffiner, til et Beløb af 2,000 Kr., foruden de 800 Kr. aarlig, det bliver altsaa 21,000 Kroner, som disse 13 Tdr. Hartkorn have kostet at beskytte, i Kapitalværdi. Naar jeg fradrager 1,500 Kroner, som Amtet har givet paa Grund af, at Diget ogsaa beskytter en Landevei, som Amtet

har store Bekostninger ved, bliver der tilbage at beregne Rente af 19,500 Kr., 5 pCt., det er 975 Kr., og de aarlige Vedligeholdelsesudgifter, 800 Kr., det bliver med andre Ord 1,775 Kr. aarlig i Rente og til Vedligeholdelse — dertil kommer formodentlig aarligt Kapitalafdrag — af Besyttelsen af disse 13 Tdr. Hartkorn, og det bliver med andre Ord i Gjennemsnit ca. 136½ Kr. pr. Tønde Hartkorn. Nu er det en Selvfølge, at Nogle svare endnu Mere. Det beror jo paa disse Enheder, hvorefter Vurderingen er foregaaet, men Nogle svare ogsaa, det vil jeg indrømme, noget Mindre. Naar jeg har fremsørt dette, er det for at vise, at de Herrer ikke maa tro, at vi ere beskyttede ved disse Høfder mod egentlig Oversvømmelse. Jeg tror, at disse Kystbeboere ved Limfjorden, tilbøds ved Ribe, ville, dersom Staten vilde stille sig ligesaa gunstig overfor dem som overfor Lollænderne, dersom Staten vilde give en Hjerdedel og Amtet en Erebiedel af Kestibøbet til Omkostningerne ved Digers Opførelse samt tillige tillade samtidig Landvinding, vilde oprette mange saadanne Digelag . . . (En Stemme: Dusbj!). Jeg taler ikke her om Dusbj. Men vi ere jo ikke komne herind til Rigsdagen med Anmodning derom; jeg har isfor været opfordret til at drage Sagen frem, men jeg holder ikke meget deraf, fordi det kunde smage Noget af det Stedlige, da jeg er oppe fra den Egn, skjøndt det ikke ligger i min Valgkreds. Jeg har fremdraget dette, fordi det er en stor Misforstaaelse, naar man tror, at den hellige Grav er vel forvaret, fordi man faar beskyttet nogle Sandklitter ude i Vesterhavet. Vil man gjøre noget Mvorkigt, Noget, som kan være til Gavn oppe ved Limfjorden indenfor Havklitterne, er jeg fuldstændig enig i, at vi ogsaa skulle betale det. Men saa længe vi beroppe ved Limfjorden ikke kunne have den mindste Fordel deraf, tror jeg det vilde være uret at forlange, at vi skulde betale, og jeg tror ikke, at man kunde komme dertil, uden ligefrem ved at afdæmme eller regulere Udløbet ved Thyborøn, og vil man indrette en Havn eller noget Liggende, hvorved man tillige bliver mere Herre over Vandets ødelæggende Virkninger, til Besyttelse, saa siger jeg, at saa ere vi forpligtede til at yde dertil, saasnart vi kunne have Fordel deraf, og jeg tror ikke, at det kan skjules, at, ialtsald i tidligere Dage, Lollænderne talte om de store Fordels, de kunde have af at faae saadanne Diger. Det ærede Medlem kan nok erindre det. Det forhindrer imidlertid ikke, at jeg er velvillig stemt overfor et Forslag, der støtter disse Lollænder, men jeg er kun kommen med disse Udtalelser, fordi jeg ikke har villet have, at man skulde vedtage Vædringsforslag, fordi man svævede i en Misforstaaelse. Jeg ønskede ogsaa, at den høitærede Minister vilde have modtaget det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosfen), men da han nu ikke vil det,